

आकर्षणं पु० आकर्षति सञ्चिद्यदस्यं लौहं आ+अण-खुल् ।
 (सुज्जक) इति ख्याते १अयस्कान्ते । २आकर्षणकर्त्तरि
 ति० आकर्षे नियुक्तः आकर्षादि० कन् । आकर्षनियुक्ते
 'आकणः निकषोपल इति रेफरहितः पाठः युक्तः' सि० कौ० ।

आकर्षणं लि० आ+अष-ल्युट् । अन्त्यत् स्थितस्य वस्तुनः
 १ बलेन अन्त्यत् नयने “योषिदाकर्षणे चैव विनियोगः
 प्रकीर्तितः” तन्वम् । आकृष्यतेऽनेन करणे ल्युट् ।
 २ आकर्षणसाधने तन्वोक्ते षट्कर्मार्न्तर्गते विधानभेदे च ।
 यथा “अथाकर्षणविधानानि कथयामि समासतः । यदुक्तं
 त्वैषुरे तन्वे यज्ञोक्तं भूतढामरे । श्रीबीजं मान्द्यं
 बीजं लज्जाबीजं ससृज्जरेत् । प्रथमं प्रणवं दत्त्वा लि-
 पुरादेविपदन्तत् । असृकोति पटं इन्द्रलमाकर्षेति द्विधा
 पदम् । खाहान्तं सन्वसृजृत् जपेद्दशसहस्रकम् ।
 षट्कोणञ्च समालिख्य रक्तचन्दनकुङ्कुमैः । षडङ्गारये-
 ष्वन्त्री लज्जाबीजसमन्वितम् । षड्दीर्घभाक्खरैरेव
 नादविन्दुविभूषितम् । रक्तपुष्पाञ्जतधूपनैवेद्यैः परि-
 पूज्य ताम् । भावयञ्चेतसा देवीं त्रिनेत्रां चन्द्रशेखराम् ।
 बालार्ककिरणप्रख्यां सिन्दूरारुणविग्रहाम् । पद्मञ्च
 दक्षिणे पाणौ जपमालाञ्च वामके । मन्त्रस्यास्य प्रसादेन
 रश्मामपि तथोर्व्वशीम् । आकर्षयेद् सन्देहः किं गुण-
 मानुषीमिह । भूर्जपत्रे समालिख्य कुङ्कुमालक्तधारिणा ।
 काश्रीरागुरुकस्तूरीरोचनामलितेन तु । अनामारक्त-
 मिश्रेण कामलाक्षीमनु जपेत् । (आ ओं कामलाक्षि
 असृकोमाकर्षय आकर्षय ऊं फट्) । इमं सन्तं जपेदादौ
 सच्चैकं जपेत् पुनः । भूर्जपत्रं समादाय गुलिकां
 कारयेत् सुधीः । तेनैव साध्यपादोत्पट्टिकापङ्कर्व्वेष्टितम् ।
 योषितं तेजसा भागोर्व्वेष्टयेत् कटुभिस्त्रिभिः । प्रतिमां
 स्त्रीनिमां कृत्वा तस्यां द्विपेसथोदरे । गुलिकां पातयेत्
 पात्रे प्रतिमां साध्यरूपिणीम् । तादृशाभिमुखो-
 भूत्वा निर्जने निशि साधकः । यावद्भक्षति चित्तञ्च तावद्दूषं
 जपेन्ननुम् । यावदायाति संतप्त्वा सदनालसविग्रहा”
 तन्वसा० । तत्त ह्योमसाधनद्रव्यसक्तं तत्तैव । “आकर्षणे
 तथा लोभं सतिष्ठं सधरान्वितम्” ।

आकर्षणो स्त्री आकृष्यतेत्यया आ+कष-ल्युट् टिप्प्यात्
 लोप् । उज्ज्वल्युष्माद्याहरणार्थे (आङ्गश्च) । यविकाभेदे ।
 २सुद्राभेदे च सुद्राशब्दे विवरणम् ।

आकर्षा(षा)दि पु० पाणिन्युक्ते कन् प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणभेदे
आक(ष)र्षे, त्सर, पिशाच, पिचण्ड, अशनि, अशसन्,

चय, निचय, विजय, जय, आचय, नय, पाद, दीप,
हृद, ह्राद, ह्लाद, गद्गद, शशनि 'आकर्षा(पा)दिभ्यः
कन" पा० ।

आकर्षित् ति० आ+कृष-णिनि । आकर्षकारके स्त्रियां
ङीप् । सम्पूर्वात् त । दूरगामिनि गन्वे । संह
दूरादेव नासिकां प्राप्य घ्रातृपुरुषं स्वपहण्यासुब्रू-
यन् समाकर्षतोवेति तस्य तथात्वम् ।

आकलन न० आ+कल-ल्युट् । १ आकाङ्क्षायाम्, २ ग्रहणे
३ संग्रहे ४ गणने ५ सुसन्धाने च 'स्येवापि सालनयमाक-
लनाय यन्त्रा' भाषः ।

आकलित वि० आ+कल-क्त । १ अनुसृते २ प्रथिते च ।
प्रहितभुजाऽऽकलितस्तनेन निन्ये” । “सुवर्णस्तवा-
कलिताधराम्बरम्” इति च साधः ।

आकल्प ए० आ+कृप-णिच्-घञ् । १। शरचनायाम्, २। भूषणे च 'रत्नाकलोष्णवाङ्' परगुह्यवरभीतिहस्तं प्रसन्नम्" शिष्यान्तम् । "आकल्पसाधनैस्तैस्तैरुपसेदः प्रसाधकाः" "अस्तकविधिसञ्ज्ञाङ्गीण भाकल्पजातम्" रघुः । शकल्पपथ्ये नो अव्य० । 'आकल्पं नरकं भूम्नः' इति स्मृतिः

आकष ष० आकष्यते यत् कष-अच् । स्वर्णादिकषणसाधने
(कोवि) प्रस्तरभेदे । आकषे नियुक्तः कन् । आकषकः
तत्तनियुक्ते लि० तेन चरति णल् आकषिकः तेन
चारिणि । स्विद्यां ङीष् ।

आकाशिक त्वि० अकस्मादित्यवयवं कारणाभावे कारणं विना
भवः विनया० ठक् टिलोपः । अकस्माद्भवे । स्त्रियां ऊष् ।
जगत आकाशिकत्ववादिनश्चार्वाका इत्युच्यते । अकस्मा-
देव भवति कार्यं न किञ्चिदपेक्षमिति तदेतन्मतम् गौ० सू०
उक्तम् । ‘अनिमित्ततोभावोत्पत्तिः कण्टकतैक्ष्ण्यदिवन्’
एतद्वत्तरणिकायां दृष्टिः । यदि कार्याणामाकाशिकत्वं
तदा न परमाख्यादीनामपदानत्वं न वेत्तरस्य निमि-
त्तत्वमत आकाशिकत्वनिराकरणाय प्रकरणभारभते
तत्र पृष्पेज स्वरूपम् अनिमित्तत इत्यादि । प्रथमायै
तस्मिन् । अनिमित्ता भावोत्पत्तिरित्यर्थः तथा च घटा-
द्युत्पत्तिर्न कारणनियम्या उत्पत्तित्वान् कण्टकतैक्ष्ण्य-
मयूरचित्वाद्युत्पत्तिवत् इति स्वरूपात्मर्थम्” कृत्तुमा०
हरिः “अकस्मादिति किं हेतुनिषेधपरं वा स्वातिरिक्त
हेतुनिषेधपरं पारमार्थिकहेतुनिषेधपरं वा । अतोभ-
यत्वाहेतुकत्वमन्योऽप्येकहेतुकत्वं पर्ययस्यति” । तथा च
आकाशिककण्टकस्य तादृशार्थचतुष्टयपरता । “स्वभावा-